

Méltó a Bárány

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ezékiel 1:5-14;

Apostolok cselekedetei 2:32-36; Efezus 1:20-23; Zsidók 10:12; Jelenések 4; 5

„Ne sírj: imé győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétét” (Jel 5:5).

Az elmúlt héten Krisztus üzeneteit tekintettük át, amelyeket földi népének küldött. János látomásának színtere most a földről áttevődik a mennybe; azokra a dolgokra összpontosít, „*amiknek meg kell lenni ezután*” (Jel 4:1) – a jövőre.

A 4. és 5. fejezet látomása a mennyei trónterem történéseit mutatja. E két fejezet képei szimbolikusan jelenítik meg Isten uralmát a történelem felett, valamint a megváltási tervet. Mielőtt azonban Isten feltárná a jövőt, megmutatja, hogy Krisztus mennyei főpapi szolgálatának a szerepe központi a földi dolgok feletti hatalma és az emberiség megváltása szempontjából. A 4. és 5. fejezet tehát a menny nézőpontjából adja a könyv hátralevő részében feljegyzett, jövőbeli események magyarázatát.

Arra is felfigyelhetünk, hogy míg a hét gyülekezetnek szóló üzenet nyelve viszonylag egyértelmű, innentől kezdve a könyv inkább szimbolikus lesz, amit nem mindig könnyű magyarázni. A szókészlet Isten népének ószövetségi történelméből származik. *A jelenések könyvének* helyes értelmezése megkívánja, hogy szimbolikus nyelvezetét megfelelően értsük az Ótestamentum fényében.

A MENNYEI TRÓNTEREMBEN

Jel 4:1 versétől kezdve Jézus hívja Jánost, hogy a mennybe emelkedve a saját korától kezdve egészen Krisztus visszatéréséig tekintsen végig a történelmen.

Ez 1:26-28, Jel 4:1-8 és 5:11-1 szakaszai a mennyei tróntermet ábrázolják. Mit tudhatunk meg erről e versekből?

Az apostol nyitott ajtón át pillantott be a mennyei templomba, a trónra, ami Istennek a teremtett világ fölötti uralmát és hatalmát jelképezi, míg az azt körülölelő szivárvány az ígéreteihez való hűségét szimbolizálja (1Móz 9:13-16; Ézs 54:9-10). Isten fennhatóságát kétségbe vonta az ellenség, Sátán, aki elbitorolta a föld feletti uralmát. Az Isten és Sátán közötti nagy küzdelemnek az a központi kérdése, hogy kit illet meg az uralkodás joga. János bepillantott a trónteremben ülésző mennyei tanácsba, amelynek az volt a célja, hogy megerősítse Isten jogos uralmát a világegyetem felett.

Olvassuk el Jel 4:8-11 és 5:9-14 verseit! Mit tanulhatunk meg ezekből a szakaszból az igaz istentisztelettről? Miért az Úr Isten méltó az imádatra a 4. fejezet szerint, Jel 5:9-14 szakasza pedig miért a Bárányt mondja méltónak rá?

A jelenések könyve 4. fejezete a mennyei templom és az abban zajló istentisztelet általános leírását adja. Míg a 4. fejezetben Istent dicsőítik a teremtő erejéért, az 5. fejezetben a megöletett Bárányt ünneplik, aki üdvösséget szerzett. E részek azt mutatják, hogy a valódi istentisztelet Isten hatalmas teremtő és megváltó cselekedeteit idézi fel, ünnepli. A világot hat nap alatt megteremtő Úrnak van hatalma és képessége rá, hogy eredeti állapotába állítsa vissza és népe örök otthonává tegye a földet, amint megígérte.

Gondolkodjunk el az evangélium tanításán: az értünk „megöletett Bárány” (Jel 5:12) nem csupán minket és ezt a világot teremtette meg, hanem az egész kozmoszt is! Milyen hatalmas reménységet kínál ez a tanítás a fájdalommal és a zűrzavarral teli világban?

GYŰLÉS A MENNYEI TRÓNTEREMBEN

A vének bemutatásából kitűnik Jel 4:4 versében, hogy ők nem angyalok. A „vén” címet a Biblia mindig emberekre alkalmazza. Királyiszékeken ülnek, míg az angyalok Isten jelenlétében mindig állnak. Fehér ruhájuk Isten hűséges népének az öltözete (Jel 3:4-5). A fejükön levő győzelmi korona (a görög *stephanos* szóból, Jel 4:4) kizárólag a győztes szentekre vár (Jak 1:12). E részletek mind azt sejtetik, hogy a vének megdicsőült szentek.

A huszonnégyes szám jelképes: kétszer tizenkettőből áll, a Bibliában pedig a tizenkettes szám Isten népét szimbolizálja. A huszonnégy vén jelképezheti Isten népének teljességét úgy az Ó-, mint az Újszövetségből. A huszonnégyes szám a huszonnégy papi rend főembereire is utal, akik felváltva végezték szolgálatukat a földi templomban (1Krn 24:1-19).

A huszonnégy vént korábban még nem említette a Biblia, ami arra enged következtetni, hogy a mennyei trónteremben egy új csoportot alkotnak. Talán ők támadtak fel a halottak közül Jézus halálakor (Mt 27:51-53).

Ebben az esetben a huszonnégy vént az emberiség képviselőinek tekinthetjük, akik Jézussal emelkedtek a mennybe, hogy tanúi lehessenek Isten igazságos tetteinek, amint a megváltási tervet végrehajtja. Jel 5:9 versében a huszonnégy vén a négy élőlényel (8. vers) együtt leborul imádni a Bárányt, aki megöletett, mégis él. Együtt éneklük az új éneket, magasztalják, méltatják a Bárányt: *„Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecségeit: mert megöletté, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből, és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön”* (Jel 5:9-10).

Jel 4:6-8 a négy lelkes állatot is megemlíti. Vö. a leírásukat Ez 1:5-14 és 10:20-22 szakaszaiban a négy lelkes állattal és Ézs 6:2-3 verseiben a szeráfokkal!

A „négy lelkes állat” jelöli azokat a hatalmas lényeket, akik Istent szolgálják és trónját őrzik (Zsolt 99:1). A szárnyaik azt szimbolizálják, hogy sebesen végrehajtják Isten parancsait, szemek pedig az értelmességükre utalnak. A huszonnégy vénnel és az angyalok megszámlálhatatlan sokaságával együtt ők is ott vannak a trón körül (Jel 5:11), ami azt mutatja, hogy a mennyi trónteremben a menny és a föld egyaránt képviselteti magát.

A LEPECSÉTELTELT KÖNYV

Olvassuk el Jel 5:1-4 verseit! Ézs 29:11-12 fényében mi a jelentősége annak, hogy pecsét van a könyvön? Miért sírt János?

A görög szöveg azt jelzi, hogy egy könyv volt a trónon, az Atya jobbjánál. Várta, hogy aki méltó rá, az felnyissa „és felbontsa annak pecséteit” (Jel 5:2).

Ellen G. White szavaival élve, a lepecsételt könyv tartalmazza „Isten gondviselésének, a nemzeteknek és az egyháznak a próféta történelmét. Az Úr belefoglalta az isteni kijelentéseket, a tekintélyét, a parancsolatait, a törvényeit, az Örökkévaló jelképes tanácsának egészét és a nemzetek összes uralkodó hatalmának a történetét. A tekercs szimbolikus nyelvezettel vázolja fel a föld történelmét, kezdettől fogva végig, valamint minden nemzet, nyelv és nép hatását” (Ellen G. White: *Manuscript Releases*, 9. köt. 7. o.).

Röviden, a lepecsételt könyv tartalmazta Isten minden titkát azzal a tervvel kapcsolatban, ami a bűn problémájának megoldására és az elbukott emberek megmentésére vonatkozik. Ezt a titkot Krisztus második eljövetelekor értjük meg a maga teljességében (lásd Jel 10:7).

Olvassuk el Jel 5:5-7 szakaszát! Az egész világegyetemben miért egyedül Krisztus méltó arra, hogy felvegye a lepecsételt könyvet és feltörje a pecséteit?

Sátán lázadásával kapcsolatos a trónteremben zajló válság. Bár ezt a bolygót Isten teremtette, mégis Sátán, a trónbitorló uralma alá került. János sírása Isten népének a könnyeit fejezi ki Ádámtól kezdve, amelyeket a bűn kötelékéből való szabadulásért hullattak. A lepecsételt könyv tartalmazza Isten tervét a bűn problémájának megoldására. Kétségtelen, hogy felmérhetetlen hatalmával Isten egyedül is képes volna megvalósítani a tervét. Ám a bűnössé lett emberiség megváltásához szükség volt valami különlegesre, Jézusra, aki valóban „győzött”, ezért méltó a könyv megnyitására, a föld feletti uralom átvételére és arra, hogy Közbenjárónk legyen a mennyei szentélyben.

Mit tehetünk azért, hogy a keresztyéni életünkben valóban Jézus maradjon a legelső?

MÉLTÓ A BÁRÁNY

Olvassuk el Jel 5:8-14, Ef 1:20-23 és Zsid 10:12 verseit! Mit fejeznek ki ezek a szakaszok együttesen? Hogyan töltenek el reménnyel és nyugalommal bennünket a világban, amely mindkettőből olyan keveset kínál?

Krisztus, a Bárány a trónhoz lép és felveszi a könyvet. Ez a tette mutatja, hogy Ővé az uralom, minden hatalom (lásd Mt 28:18; Ef 1:20-22). Abban a pillanatban az egész világegyetem elismeri jogos uralmát a föld fölött. Viszszaszerzi azt, ami Ádámmal elveszett.

Amikor Krisztus felveszi a könyvet, ez azt jelzi, hogy az egész emberiség sorsa a kezében van. A négy lelkes állat és a huszonnégy vén imádattal leborul előtte, amint Jel 5:9 versében is tették: „*Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecségeit: mert megölettél*”. Dicsőítő énekükkel a hatalmas angyalok és a megváltott emberiség képviselői kinyilvánítják, megerősítik, hogy milyen áldozatot hozott Krisztus az emberiségért. A vérével fizetett váltságdíjat az emberekért, a megváltás reménységét adja, olyan jövőt ígér, amit el sem tudunk képzelni. A négy lelkes állathoz és a vénekhez csatlakozik ekkor a trón körül álló angyalok megszámlálhatatlan serege, együtt dicsőítik a megöletett Bárányt, aki most „*él*” és közbenjár a bűnös emberiségért (Zsid 7:25). A trónteremben lévők mind így kiáltanak: „*Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást*” (Jel 5:12).

Ebben a pillanatban a menny és a föld összes teremtménye együttesen hódol az Atyának és Krisztusnak: „*A királyiszékben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké*” (Jel 5:13). Dicsőítésükre válaszul a négy lelkes lény azt feleli, hogy „*Ámen*”, a huszonnégy vén pedig a földre borul, így fejeződik be a boldog ünneplés a mennyei trónteremben.

Fizikusok elméletei szerint a világegyetem egy nap vagy kiég, vagy összeroppan, vagy egyszerűen szétszakad. Mennyire ellentétes ez azzal a jövőképpel, amit Isten Igéje tár elénk! Hogyan kezdhetünk már most örülni annak, ami a jövőben ránk vár?

A PÜNKÖSD JELENTŐSÉGE

ApCsel 2:1-4 szakasza megerősíti, hogy a Szentlélek pünkösdi kitöltetése a megváltási terv történelmének egyik legmeghatározóbb eseménye volt: Krisztusnak mint Főpapnak és Királynak a beiktatása a Golgota utáni szolgálatába, amire a mennyei szentélyben került sor (lásd még ApCsel 1:4-8; 2:33). Az Atya jobbján végzett főpapi szolgálatával (Jel 5:6-7) képes teljes mértékben valóra váltani a megváltási tervet. A mennyei szentélyben Közbenjárónkként munkálkodik megváltásunkért. Általa a hívők szabadon járulhatnak Istenhez és kaphatnak bocsánatot bűneikre.

Olvassuk el ApCsel 2:32-36 és Jn 7:39 versét! Milyen reményt és bátorítást ad, hogy Jézus a mennyei Főpapunk?

Krisztusnak a mennyei szentélyben történt felmagasztaltatása után áradt ki a Szentlélek a tanítványokra. Jel 5:6 megemlíti, hogy Isten elküldte a hét Léket „*az egész földre*” (RÚF). Amint az egyik korábbi tanulmányban megállapítottuk, a hét Lélek a Szentlélek földi munkájának teljességét jelképezi. Krisztus a trónra lépésekor a földre küldte a Szentleket, ami a mennyei szentélyben az egyik első tette volt Főpapunkként. A Szentlélek kitöltetése azt jelentette, hogy Jézus megjelent az Atya előtt, aki elfogadta az emberiségért hozott áldozatát.

„Krisztus mennybemenetele volt a jele annak, hogy követői elnyerik a megígért áldást... Miután Krisztus a mennyei kaput átlépte, angyalok imádata közepette megkoronázták. Amint ez a szertartás véget ért, a Szentlélek gazdagon áradt a tanítványokra és Krisztus valóban megdicsőítettett azzal a dicsőséggel, mellyel öröktől fogva rendelkezett Atyjánál. A Lélek pünkösdi napi kiárasztásával a menny azt üzenté: a Megváltó ünnepélyes felkenetése megtörtént. Ígérete szerint elküldte követőire a mennyből a Szentleket annak jeléül, hogy mint pap és király, átvett minden hatalmat mennyen és földön, és népének Felkentje lett” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 25. o.).

Olvassuk el Zsid 4:16 és 8:1 verseit! Milyen remény és bátorítás rejlik abban, hogy Jézusé minden hatalom mennyen és földön, Ő a Papunk és Királyunk? Hogyan segít megbirkózni a hétköznapi élethelyzetekkel és a jövő bizonytalanságával az, ha hiszünk ebben az igazságban?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, „*»Az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz«*” c. fejezet, 735-741. o.; *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, „A Lélek adománya” c. fejezet, 31-37. o.

A jelenések könyve 4. és 5. fejezetének üzenete különösen fontos Isten népe számára, akik a föld történelmének végén élnek. A Szentlélek pünkösdi kiadása jelöli annak a kezdetét, hogy az evangélium az egész világon hirdetik. Az üzenet szívében Jézus áll, aki mint Pap és Király, dicsőségben az Atya jobbjára emeltetett. Ez képezte a korai keresztény hit lényegét (Zsid 8:1), a prédikálásuk sarokkövét (ApCsel 2:32-33; 5:30-31). Ez volt a hitük és a bátorságuk forrása, amikor üldözéssel és nehéz élethelyzetekkel találták magukat szemben (ApCsel 7:55-56; Róm 8:34). Ennek hatására sokan elfogadták prédikálásukat. Attól kezdve a Szentlélek munkája által mutatkozott és mutatkozik továbbra is meg Isten országa.

Nem szabad elfelednünk, hogy egyedül a Krisztusban való üdvösség jó híre érintheti és formálhatja át az ember szívét! Ez készíti arra, hogy elfogadja az örökkévaló evangélium hívását, félje Istent, neki adjon dicsőséget és imádja Őt (Jel 14:7). Egyetlen reményünk az Üdvözítőben, a mennyei szentélyben szolgáló Papunkban és a Királyunkban van, aki a népével van és mindvégig velünk is marad (Mt 28:20), kezében tartja a jövőnket.

Soha ne feledjük tehát, hogy az evangélium lényegére összpontosítva koronázza teljes siker az elveszett és szenvedő emberiségnek szóló utolsó üzenet hirdetését! A prédikációnk legfontosabb része a kereszt és az, amit ez Istenről tanít.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Egy nap a mennyben leszünk és dicsőítjük, imádjuk majd az Urat a jóságáért, a hatalmáért és főként a kegyelméért. Hogyan készülhetünk már most annak a nagy napnak az érkezésére? Azaz, hogyan imádkozhatjuk és dicsőíthetjük Istent hálás szívvel mindazért, amit már megtett és amit még tenni fog?
- 2) Olvassuk el Jel 4:11 és 5:9 verseit! Milyen szerepben látjuk itt az Atyát és a Fiút? A szerepük hogyan kapcsolódik nemcsak a megváltás tervéhez, hanem ahhoz is, hogy miért méltó Isten az imádatunkra? Hogyan fejezi ki a szombat ezt a két csodálatos igazságot Istenről?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY:

TÓPARTON

A színeid,
azok a fontosak.
A színek előhívják
az emlékezet sötét kamráiból
az illatozó helyszíneket,
ahol minden részletnek
jelentősége van: halsütés a tóparton,
szeretsz-e még engem? Mennyire szeretsz?
Mondd ismét, szeretsz-e?
És az a belső táj,
hol a szó krónikása lehetsz,
ahol a másik nagysága mellett
tudsz nevetni
saját kicsinységeden,
ahol kezekben a tőr
vajjá válik.